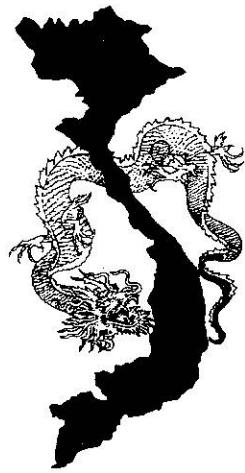

Một Vài Cảm Nghĩ Về AHCC

Với sự cáo lỗi, người viết bài này không dám múa rìu qua mắt thợ. Thành thật nhận chỉ giáo.

Giới trí thức là một thiểu số trong đại đa số quần chúng của một Quốc Gia. Số còn lại có nhiều tầng lớp như người phu xích lô, bác khán lô, anh chài lưới, cô thư ký... là số đa số. Giới nào cũng có sai lầm của mỗi giới. Thông thường sự sai lầm của giới thiểu số rất đáng kể vì cái đa số luôn nhìn vào. Sự sai lầm của giới còn lại là thiểu số trong đa số không đáng kể, nhưng rất quan trọng vì là cơ sở tạo ra guồng máy chính quyền.

Vốn dĩ là con người, ai cũng muốn có vợ đẹp con ngoan, nhà cao cửa rộng, công hầu khanh tướng làm rạng danh tông môn. Một số người có cơ hội đạt được ý nghĩa chung đó, số còn lại là đa số vất vả làm

than. Giới này luôn mãi nhìn những hành động cụ thể, vĩnh cửu của giới còn lại. Họ không hài lòng một sự việc như con lốc nổi lên rồi tắt lịm. Ở vùng nông thôn Việt Nam, trong cái đa số, có bao nhiêu người cắp sách đến trường để trở thành giới trí thức. Do hoàn cảnh này hay điều kiện khác, sự học hỏi tại các trường, các cấp được thay thế bằng mảnh vườn, miếng đất, nương khoai bao phủ họ quanh năm suốt tháng. Họ tranh giành nhau từng tấc đất, tấc ruộng dù có phải xảy ra áu đả hay chém giết lẫn nhau. Tuy nhiên bà con, họ hàng trong thôn làng một mực bênh vực nhau. Với tính chất làng thôn đó lâu dần hình thành nạn bè phái mà họ không hề hay biết. Do vậy, CS đã dùng tình báo nhân dân, chiến tranh tâm lý với chiến thuật rỉ tai vào đại đa số này hầu làm suy yếu chính quyền

ta lúc bấy giờ.

Sự thay hình của những cuộc di tản ghê rợn vào những ngày cuối tháng 4/75 bằng sự chen lấn lên những con tàu đông nghẹt; sự lột xác của cảnh tù đày kham khổ, của những trận mưa đá khi bước chân rời khỏi con tàu đày ải, của đôi thùng nước oằn nặng trên vai, của cây rừng làm bạn trong các trại cải tạo; sự đổi dạng của cảnh hải hùng trên biển cả bằng những chuyến vượt biển ly hương. Cái thời vàng son của chúng ta được thay thế bằng các cảnh trạng thảm này qua hơn 16 năm... Sí nhục đó, uất hận này chưa nguôi trong mọi người chúng ta.

Chúng ta cũng đã nghe thấy biết bao nhiêu người nằm xuống đổi lấy một Bình Long An Lộc oai hùng, mùa hè đỏ lửa năm 72, tái chiếm Cố Thành Quảng Trị. Thân xác của một Đại Tá Bảo nằm phơi trên một ngọn đồi vùng Cao Nguyên hiền dịu. Một người một ngựa banh thây trên vùng trời miền Bắc bằng chiếc Skyraider của Phạm Phú Quốc. Cảnh muỗi mòng, đĩa vắt của vùng rừng U Minh gây khổ ái cho những đoàn quân bảo vệ. Cái chết âm thầm của từng bước đi trong đêm mà toán người có nhiệm vụ nhảy vào lòng địch để phá hủy cơ sở hậu cần của chúng. Tang tóc đó, những con người này, vẫn còn ghi mãi trong chúng ta.

Có bao nhiêu giới trí thức trong số người Việt lưu vong ở các nước trên thế giới. Thiết tưởng cũng là thiểu số trong cộng đồng người Việt. Có những đứa trẻ nay trở thành

Bác sĩ, Kỹ sư khi mà địa vị trong xã hội đã đến với một số người trong chúng ta từ lâu rồi. Giới trẻ đó là ai? Có phải chẳng là con em của giới thiểu số hay đa số? Tôi tin chắc cả hai giới đều có giới trẻ này. Về mặt tâm lý, cha mẹ nào cũng muốn con cái mình học hỏi cái văn minh hiện đại của nước người hầu sau này giúp ích cho xã hội. Có những bậc cha mẹ đã đau lòng, sót ruột tiễn con ra đi bằng chuyến vượt biên đầy kham khổ. Các cha mẹ vô phước đó chỉ có một hoài bão mong rằng những người con này trở về xây dựng lại đất nước sau khi có sự thay đổi của chính quyền Việt Nam hiện hữu.

Chúng ta xem phim Tàu cung nghe câu:

“Sóng sau dồn sóng trước”.

Chúng ta thử tìm một phương thức cho sóng trước làm gì cho sóng sau? Vô cớ sóng sau chọt bùng lên rồi bị dập tắt.

Trong giới vô lâm thời trước, có những vị vô sư tiền bối, ẩn nấp truyền dạy cho đệ tử những bí quyết, tạo cơ hội thuận lợi cho họ vào việc giúp chánh dẹp tà. Những vì này dùng phương châm nào tạo được đệ tử nối dõi vô môn. Giờ đây chúng ta thử tìm về tâm lý của giới trẻ xuất thân từ các trường Đại học trên thế giới xem sao? Tôi nghĩ rằng giới trẻ này không cầu nệ thời gian và không gian đến với chúng ta trong những lần hội ngộ ý nghĩa đó. Họ là những con người muốn lặn ngụp mãi trong dòng sông mát của quê hương, hầu áp dụng tài năng

và trí tuệ mà họ thu đạt được.

Cục Chiến tranh Tâm Lý ngày trước có câu để ám chỉ cán binh VC vào Nam: “Sanh Bắc tử Nam”. Chúng ta cũng không muốn là: “Sanh Việt Nam, tử nước ngoài”. Dù sao cũng không tránh khỏi cái cảnh buồn thảm ấy! Có một điều là, chúng ta cố tạo cho giới trẻ trong cộng đồng Công Chánh hiện nay thật vững chắc, kết hợp keo sơn với chúng ta. Chừng ấy mọi chương trình và kế hoạch đề ra sẽ có hiệu quả.

Gom nhặt tin tức tại đây, từ các bạn bè còn sót lại, cái đã sốt tại Việt Nam, hiện nay đều chán chường cái kiểu tự do dân chủ mà một số người theo chủ nghĩa bảo thủ còn tại vị. Thủ phủ của CS thế giới thay hình đổi dạng, một Gorbachev đã biến toàn bộ cơ cấu nước Nga với cục diện mới mẻ hoàn toàn. CS Việt Nam cũng không tránh khỏi vì chúng là con đẻ của nước này. Hiện nay chúng ta đã biết có một vài Quốc Gia tư bản đang đầu tư tại Việt Nam. Chiều hướng chuyển mình và cái gọi là Hạnh Phúc-Tự Do-Hòa Bình kiểu Mác-xít và chiến thuật rỉ tai sẽ cáo chung.

Hình chữ S của Việt Nam còn đó, những chặn đường đau thương của năm tháng qua còn ngậm ngùi khắc khoải, lòng người sao thờ ơ lạnh đạm trước cái chuẩn bị ngày đoàn viên với đất nước. Tuy ngày ấy không mang đến cho giống nòi con Hồng cháu Lạc trong giây phút nhưng đó là niềm an ủi cho thế hệ sau này và gợi lại cho họ ý niệm quê hương dân tộc. Thế mà buổi họp mặt

AHCC miền Bắc CA dự trù tổ chức vào tháng 10/91 tại Sacramento lại hủy bỏ. Sự việc này xảy ra vì có một số AH cho rằng đi họp mặt “Chỉ có ăn nhậu, nói chuyện rồi về”. Dù chủ quan hay khách quan về câu nói ấy, việc của chúng ta làm ta làm, đường chúng ta đi ta cứ đi là con đường đúng cho thế hệ tương lai đất nước. Tại sao ta lại chùng bước?! Nhớ lại những ngày tháng sau cùng của miền Nam bị mất, hậu phương cũng như tiền phương gần như tan rã bởi sự loan tin thất thiệt do bọn người bán đứng Tổ quốc, đâm sau lưng chiến sĩ bạn bè. Nhiều thành phố khi bị thất thủ, chỉ có vài người du kích canh giữ cái gọi là chiến thắng của họ.

Dòng sông Cửu chia hai nhánh Tiền Giang và Hậu Giang ảnh hưởng mực thủy triều của Biển Hồ tại Kampuchia. Thủy triều của Biển Hồ dâng cao dòng Cửu Long sẽ dâng cao và ngược lại. Một cái đập dẫn thủy nhập điện, bởi lý do nào đó sự kết cấu của đập bị hư hỏng, nước sẽ không mang về cho ruộng đồng, hoa màu sẽ bị thất thu.

Hai nền khoa học khác biệt tự nhiên và thực dụng vừa luôn có sự phối hợp cân đối của mỗi loại, là một hàm số thuận, biến thiên đồng đều, không thể nào có ảnh hưởng trái ngược. Giả sử buổi họp có thiện chí của một số AH tổ chức ngưng hẳn; ý nghĩa chung của đất nước cũng sẽ không có ảnh hưởng xuôi chiều thuận gió được. Danh từ ÁI HỮU theo đó biến dạng và chủ nghĩa cá nhân sẽ phát

triển mạnh mẽ hơn. Giới trẻ của giới da số trong ngành chúng ta đi dàn về trời đêm ảm đạm.

Kinh nghiệm cho thấy qua các buổi họp mặt tại miền Bắc CA, giới trẻ trong cộng đồng Công Cánh của chúng ta gần như mai mít. Bao nhiêu AH gặp lại bạn bè và các giới trẻ này trong những buổi họp mặt đó. Thậm chí có một số AH bằng một chi phiếu gửi trao tay, xem như làm xong trách nhiệm với bạn bè, cộng đồng CC. Nhìn về tương lai, với chiều hướng ấy, AH phụ trách lá thư quanh năm suốt tháng nhận từng chi phiếu với \$5, \$10, \$20 ... rơi từ ngày này qua ngày khác vào thùng thư của người phụ trách. Cảnh mùa thu lá rụng như thế này sinh chiến lược THẬP NHỊ SƯ QUÂN vào hậu bán thế kỷ 20 trên vùng đất tự do này. Chừng ấy, nhóm này, khóa nọ hay một số bạn bè thân hữu họp bàn riêng tư, trò chuyện cho qua ngày đoạn tháng trong khung cảnh nước đổ trên nguồn, gió thổi đầy non. Nhóm này chỉ trích nhóm kia. AHCC sẽ đi về đâu! Giới trẻ sẽ mất hẳn địa bàn và phương hướng của họ.

Chúng ta cũng không muốn ngõi nhận tin “cụ bà của AH này, cụ ông của AH kia vừa từ trần tại Saigon, Huế, Long An ...” hay “Được tin AH này có dâu hiền, AH nọ có rễ thảo ...”, từ LTAHCC đơn độc bằng những trang giấy mở đầu của AH phụ trách về sổ sách tài chánh thiếu hụt. Chúng ta cũng không muốn cho giới trẻ này u buồn nói với giới trẻ kia: “Cha tao, mẹ tao vừa từ trần

tại Bình Định, Komtum ..” Sự tương phản thông báo về tin tức đó, giới trẻ cảm nghe cô đơn khi mà tại vùng trời bao la này có AHCC.

Chúng ta cũng không muốn nghe giới trẻ than phiền:

“Cháu đã báo nhiều lần, có thấy tên, thấy họp ... gì đâu”.

hay

“Cháu cũng muốn trò chuyện với các chú các bác, khi cháu hỏi đến chỉ nhận một tiếng trả lời khô khan, Ồ, rồi nghiêm nghị đi thẳng!”.

Do vậy, theo thiển ý của người viết bài này, buổi họp mặt thiện chí AHCC tại miền Bắc CA, nên duy trì như thường lệ vì chỉ mỗi chu kỳ ba hay bốn tháng một lần. Ba hay bốn tháng tức là 12 hay 16 tuần lễ. Tỷ số 1/12 hay 1/16 dùng vào mỗi lần họp, của các AH là thiểu số của đa số thời gian. Địa điểm họp thường được tổ chức luân phiên tại Sacramento, San Jose, Hayward, hay San Francisco với phạm vi trên dưới 100 miles cho tất cả các AH tham dự. Các nhánh đường ân tình này so với các nơi du ngoạn Reno, Lake Tahoe, Las Vegas ... là một thiểu số trong cái đa số chiều dài.

Thời gian và chiều dài trọn lấn vào một khía cạnh thiểu số nêu trên được lưu truyền trong câu văn bất hủ của Tiên sinh Nguyễn Văn Học:

“Đường đi khó, không khó vì ngăn sông cách núi, mà khó vì lòng người ngại núi e sông”.

Truyền khẩu trong nhân gian có câu:

“Thương em mây núi cũng

trèo

Mấy sông cõng lội, mấy đèo anh vẫn qua”.

Chúng ta không nên sửa lại:

“Thương em mây nắc * cũng trèo

Mấy yard cõng bước, mấy bờ anh cũng qua”.

* có nghĩa nắc thang.

Thiết nghĩ chúng ta dùng một loại thiền nào hữu hiệu tập loại dần cái xa xưa ấy hay cái làng thôn còn sót lại. Như thế, cộng đồng CC sẽ trở thành một lực lượng bằng nhân lực của giới trẻ làm nòng cốt tránh được mọi sức mạnh khác tác động vào. Giới trí thức trẻ này đầy nhiệt huyết, hăng say mọi công việc vì họ có đủ ý thức đảm nhận trách nhiệm qua kinh nghiệm của cha mẹ chúng cũng như sự sống còn trên biển cả ngày nay. Tuy nhiên, giới trẻ này cũng cần có sự thoái mái tự do tích lũy khi họ còn ở các trường Đại học. Trái lại, xuất phát từ dân tộc tính, giới trẻ này không tránh khỏi sự rụt rè, e ngại khi họ đối diện với chúng ta. Chúng ta đang ở thời kỳ chiêu binh mãi mã hào mở một trận tuyến mới, hoàn hảo về với quê cha đất tổ. Các giới trẻ có cơ hội nhiều hơn chúng ta để trở về đất nước, thăm lại làng xưa, xóm cũ, vun bồi mồ mả Tổ Tiên và thực hiện di chúc XÂY DỰNG MỚI VIỆT NAM sau này. •

LƯƠNG VĂN CUỐI (Thương Hoài Nhân)

